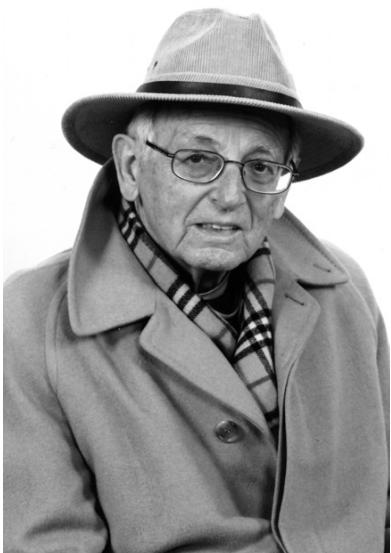

IN MEMORIAM

DRAGUTIN HORKIĆ (1925. - 2009.)

Dana 8. kolovoza 2009. umro je Dragutin Karlo Horkić u osamdeset i četvrtoj godini života. Napustio nas je veliki prijatelj, učitelj, kolega numizmatičar, renesansni čovjek. Rođen je 1925. godine u Slavonskom Brodu. Svi smo ga poznavali kao velikog eruditu, novinara, radijskog urednika, književnika koji se subspecijalizirao u možda najzahtijevnijem opusu pisanja - kao književnik za djecu.

Tri i pol desetljeća radio je kao urednik u Obrazovnom programu Radio Zagreba, a devet godina imao je rubriku *Ire s lire* u Večernjem listu.

Bio je športaš, numizmatičar, ribič ...

Svi znamo za njegove književne bisere kao što su: "Iz svakog džepa ponešto", koja je objavljena 1959. godine, "Videno i nevideno", "Čadave zgode" - za koju je dobio i nagradu "Grigor Vitez", "Ja, inspektor", "Dragocjene sestrice", "Pa, ipak leti", "Lješnjak u vitrini", "Pozlaćeni rep", "Lađa na krošnjama", "Nizvodno Ivani", "Stakalca u vitraju", "Šeširić", "SMS moj svagdašnji".

Budući da sam numizmatičar, posebno mjesto u mojoj biblioteci zauzimaju knjige Karla Dragutina Horkića: "Safari sa povećalom", koja je doživjela i drugo prošireno izdanje, te "Odsjaj dubrovačkih srebrenjaka", knjiga koju smo nedavno uspješno promovirali u Dubrovniku u Sponzi, upravo tamo gdje se godinama i nalazila kovnica dubrovačkoga novca.

O navedenim knjigama sud mogu dati najbolje kolege pisci te niz velikih i malih čitalaca koji su odrasli s knjigama Dragutina Horkića.

Navedene numizmatičke knjige poznate su svim našim numizmatičarima.

Uz te knjige odrastali smo i mi kao numizmatičari, gutali smo njegove misli o povijesti numizmatike, o stariim novčićima, njihovu kretanju i o njihovoj sudbini.

Dragutin Horkić bio je tragač, istraživač povjesničar, a ujedno poeta, koji je i one najstarije novčice ukrasio svojim riječima, stavio ih u prostor i stvorio o njima vječnu priču.

U svom gledanju na život podsjećao je često na veliko dijete, u pozitivnom smislu, pitajući se stalno zašto je to i to napravljeno, tražio bi razloge i opravdanja za to te bi logično povezivao mnoge podatke.

Dragutin Karlo Horkić dugogodišnji je član Hrvatskoga numizmatičkoga društva u Zagrebu, a niz godina bio je i aktivni tajnik Društva. Napisao je više članaka, stručnih, znanstvenih i popularnih, koji su objavljeni u našim časopisima.

Osmislio je naš popularni časopis "OBOL", koji još uvijek izlazi.

Zbog svojih zasluga i aktivnosti u Društvu proglašen je i počasnim članom Društva.

Svi smo voljeli doći do Drage-Karla na partiju šaha, prodiskutirati neku temu iz numizmatike, često ga opteretiti i svojim životnim problemima, a on bi nas kao veliki i mudri učitelj savjetovao, a svojim znanjem proširio bi i naše znanje.

Pomisao da više nemamo svoju luku u Bregani i svoga prijatelja, staroga kapetana, jako nas je rastužila.

Oprostili smo se od našeg Karla na krematoriju, a poslije je pokopan u svojem gradu - Slavonskom Brodu, gradu koji je jako volio.

Dragi Karlo, hvala Ti na svemu i neka Ti je laka hrvatska zemlja.

Dr. Damir Kovač
predsjednik Hrvatskoga numizmatičkoga društva

IN MEMORIAM

IRISLAV DOLENEC (1921. – 2009.)

Ove, 2009. godine oprostili smo se, na žalost, od dugogodišnjega člana Upravnog odbora Hrvatskog numizmatičkoga društva Irislava Dolenca.

Rođen je u Veloj Luci na otoku Korčuli 15. siječnja 1921., a umro je 25. listopada 2009. u Zagrebu. Bogat životni put gospodina Irislava Dolenca vezan je uz numizmatiku i šport. Bio je nastavnik tjelesnog odgoja i viši trener rukometa, rekorder i reprezentativac Hrvatske u skoku motkom, 1944. godine proglašen je najboljim hrvatskim rukometašem. Napisao je i objavio više djela iz područja rukometa. Deset godina bio je aktivni igrač i trener reprezentacije bivše države te tri godine nezinim trenerom. U Eintrachtu (Dortmund) proveo je četiri godine kao trener športaša četiri sekcije: atletske, košarkaške, rukometne i hokeja na travi. U Švicarskoj je također proveo četiri godine kao trener njihove nacionalne rukometne reprezentacije. Na kraju iznimno bogatoga športskoga života radio je kao Turn und Sportlehrer u Kantonalnoj školi u Winterthuru.

Godine 1978. otišao je u mirovinu i od tada se intenzivnije bavi poviješću našeg naroda i poviješću stare Grčke i Rima. Povijest proučava preko numizmatike, s kojom se susreće još 1965. godine i koja ga od tada magično privlači. Osobito ga impresioniraju male kovanice i njihova umjetnička vrijednost, bez obzira bile one naše, grčke ili rimske.